

Avskrift

av

V. Landmark's dagbok.

Tirsdag 20/7-1909.

Tog motorbåden og gik et erinde til Aalesund.-- Idet jeg gik fra skuden gav jeg ordre om at sætte igang motoren og gå udover om en times tid. Da jeg kom tilbage var skuden alt langt på vei. Gik ud Bredsundet, fik fint vir og god vind, skjønt den var nok så flau for det meste, skuden var tung så det gik småt. Brgte motoren nok så meget.

Den 29/7 om morgenen traf vi iskanten, (tyk skodde) på omtrent $75^{\circ}3'$ NBr, og $10^{\circ}25'$ b. V. Gr. Styrede NV ind-gennem isen, der var nok så slak. Traf bare to eller tre ordentlige flo-
rer, så at sige åbent vand hele tiden. Vinden holdt sig flau. Motoren fik ingen hvile. Så ikke en eneste bjørn. Fik se "Shannon" den 30/7 om morgenen. Styrede ret på "Shannon" til omtren 3 a. 4kvm. av. Traf da tæt baks, der så ud til at være tæt langt nordover, lidt slakkere sydover. Gik da sydover langs iskanten, til omtrent midt mellem "Bass" Klippe" og "Shannon" fandt der åbning og gik ind forbi isbaksen hvor der var åbent vand. Fik nu tyk tåge og la bak til tågen letted seilte da op under Shannon, var på land og op til depot, ingen fangst at se. Bakkede og seilte i skodde til vi kom op under "Kuhn" fik en valros der. Gik derfra og sydover udom Bass klippe. Men matte da indom "Valros"oen igjen da isen lå klos ind i øen. Fik da se "Florens" overvintrngshytte og samtidig "Floren" komme nordover. Tænkte at gå op til hytten, men lod det være og gik sydover til Floren. La side om side med Floren fik forskjellige oplysninger både om havn og fangst forholdene. De fortalte at Germaniaahavn som Floren havde ligget på var den eneste brukbare havn den var vel grund, men kan dog benyttes av en tom skude, fangsten var det nok så småt med hele året.

Kom under
baksen på
nordsiden
av "Shannon"

Deres træhus var meget fugtigt, likte bedre jordhytten at bo i, de havde ikke boet ombord om vinteren. De havde set "Elf" ved "Clavering oen". Seilte fra "Floren" kl. 6 fm. krydser sydover, håbet så småt at træffe "Elf" før den seiler hjem. Skodden blev nu nokså tyk, bakkede og seilte om hinanden for tåge og is.

Den 2den august lettete skoden, fint veir. Satte i gang motoren, gik sydover for at gå syd om "Clavering oen". Satte ud motorbåden, og fik 5 storkobber, ud for C. Mary. Da vi kom ind forbi holmen i Vest for "C Mary" fik vi se 3 moskusdyr inde i færen, ankred og gik iland og skjød dem.

Tirsdag 3/8

Tog jeg Høvig med mig i motorbåden og gik indover til Finsbøerne for at se om der skulde være brugbar vinterhavn. Finsbøerne består av nogle små nakne holmer, der var nogle små bugter og indskjæringer men ikke nogen var såpas at de kunde benyttes til vinter havn. Gik derfra op under Clavering oen igjen og fulgte den indover fjorden i håb om at finde en havn eller se noget fangst. Inderst i fjorden var en storartet natur med høie vilde fjelde, fik lyst at besøge den senere hvis anledning gives. Det begyndte at minke stygt på parfinen. Da vi var omtrent 4 km, fra skuden slog parafinen op og motoren stop. Begyndte at ro, men fik en kuling så vi holdt på at drive av, fik dog arbeidet os tillands og la båden fast for at ta benene fat, Det var en hård tårn, trætte og udmasede som vi var, mat havde vi ikke smagt siden dagen før, blåste gjorde det så vi ikke kunde stå rette, regnet pisket så vi ikke kunde få op øinene. Da vi endelig kom ud til skuden, lå den med fuld fart i motoren til hjelp for ankerene. Vi kom os da endelig ombord og glad var vi.

Næste dag fredag den 6te, løiede vinden av lidt så

vi gik indover efter motorbåden. Gik så med skuden nord om Claveringøen for at se efter vinterhavn. Det var snaut nok vi slap forbi kap Mary for isen, som lå klos ind til land, kom dog forbi. Da fjorden nord for Clavering øen er meget grund indover, og det blåste op igjen, gik jeg med skuden op under sydost pynten av fastlandet og ankrede, tog motorbåden og gik ind over fjorden for at se mig om. Men noget slags havn fandtes ikke.

Lørdag morgen den 7de lettedes anker og gik syd om kap Mary igjen. Lenger nordover var det umuligt at komme for isen der lå tæt pakket klos ind til lands. Da isen lå meget truende udenfor, gik vi igang med at bryte på land tramaterialer og proviant for at få en station så langt ud som muligt før isen satte fuld fjorden, ~~vede op for at seile sydover. Vinden sprang da til~~

~~sydlig og fra~~ Søndagsmorgen den 8de, måtte vi lette anker og gå lenger ind over fjorden da isen kom sættende. Gik da ind på en bugt indfor Finshø øerne og ankrede. ~~at sette en indvikling og dog~~

~~klar. Gik om~~ Mandag den 9de ~~Sabineen og ankrede på~~ Garmenishavn. Stille isen har slakket lidt op og driver fort ^u indover igjen. Lettede anker og går udover. Fik tilslut arbeidet os til næset hvor huset står gik straks igang med at losse kul, proviant og parafin. For i tilfælde at isen kommer igjen, da at kunne gå herfra så snart som muligt. ~~med motorbåden. Ikke et dyr.~~

Onsdag 18/8

Har nu fåt huset færdig og fat på land det vi vil. Har de ~~sidste~~ dage havt godt veir, det er meget ærgeligt at måtte lige her og rote med dette i stedet for at kunne være ute og fangste. Går nu nordover for at finde noget fangst.

Torsag 19/8

Ligger tilankers ved Shannon. 4 mand er gåt på land for at se efter polarokser. ~~der er nok så grund foresten er det vist en~~

god havn.

Fredag 20/8

De ~~4~~ jagere kom ombord med 5 skind efter at have skudt 7 dyr. De fik lægge sig nogle timer og så måtte de avsted efter resten av skindene og noget kjød.

Lørdag 21/8

Ligger på samme plads for storm. Det er alt begyndt at mørkne om om nätterne, har tendt lampen for første gang ikveld.

Mandag 23/8

Vinden lidt flauer idag. Hivede op og gik over Fredenbugt, ingen fangst at se. Da vinden friskede på og begyndte med snkave, gik op under Shon igjen og ankrede.

Tirsdag 24/8

Vinden løi, hivede op for at seile sydover. Vinden sprang om til sydlig og friskede på. Krydsede op under Sabinoen og ankrede

Onsdag 25/8

Stille. Isen kom kjørende og trued med at sætte os inde, kom os dog klar. Gik om på sydsiden av Sabinoen og ankrede på Germaniahavn. Da her efter min mening er den bedste havn jeg kan finde har jeg besluttet at lægge skuden her. Det fryser såpas om nätterne nu at ikke kan resikere at bruge skuden længere.

Torsdag 26/8

Gjorde en tur til Bass Rock med motorbåden. Ikke et dyr.

Fredag 27/8

Hivede op for at gå syover til Claveringsøen. Gjorde os klar for at gå nordover igjen med det same.

Lørdag 28/8

Ankrede på Germania havn kl. 8 em.

Mandag 30/8

Losser på land parfin, kul og salt for at lette skuden så meget som muligt da havnen her er nokså grund foresten er det vist en

god havn.

Tirsdag 31/8

Gik en tur med motorbåden til Bass Roch.

Onsdag 1/9

Motorbåden kom igjen med løsslået propel. Selvfølgelig havde de verken set eller fåt noget. August har vært nokså meget stormend, omtrent bare nordlige vinde. Isen har også vært lei, kjørt meget under land og holdt sig nokså tæt. Fangst ser det ud til at være aldeles svart for. Havde det vært lidt tidligere på året så det kunde være udsigter for at komme andet steds så tror jeg det vilde være heldigst.

Søndag 5/9

Gik fra skuden med motorbåden for at ta en tur til Shanon og muligens lenger nordover. Motoren slog sig aldeles vrang, sled os dog til Shanon mandag em. fik så kuling av ostlig og lå veirfast i depoet til fredag morgen. Motoren er ikke til at få liv i. Vi måtte krydse modvind og stake tæt is helt op under Sabinøen, der fik vi endelig nordlig vind så vi fik seile resten. Det var en nokså travel tur for bare to mand. Ikke et dyr hverken at se eller høre hele tiden.

Mandag 13/9

Jon, Henning og Martin reiste idag til Claveringøen med bagbordsbåden. Hvis der var udsigter for at få noget dernede skulde de stanse der nogle dage.

Mandag 20/9

Har holdt på hele ugen med motoren, men det nytter ikke, umuligt at få den til at gå. Det har vært stille hele ugen nyisen er nu så tyk at det er umulig at komme frem i båd, hellerikke er den så stærk at man kan gå den.

September måned har det vært gennemgående godt veir, men nyisen har vært nokså lei, så vi har ikke kunnet komme nogen steder. Heller ikke har her vært nogen fangst at se. I slutten av september var nyisen så sterk at vi kunde gå langs land.

Oktober har vært temmelig ubehagelig storm omtrent hver eneste dag.

Den 7de brak isen op og skuden drev iland enda vi hadde begge ankkere ude og motoren igang. Det var et held at hun drev op på odden og ikke ud gjennem løbet og til havs, tom og nedrigget som ~~den~~ var. Den er da flot igjen og tæt. Vi ligger langt ude, men isen er nu så sterk at jeg antar den ikke bryter op før til sommeren. Vi fikk nogle ræver den tid vi arbeidede med skuden, men da hadde vi selvfølgelig liden tid til at befatte os med dem, både for og siden har det vært omtrent intet. Jeg har set to bjørne udenfor Valrosøen, men det er så langt at de var forsvundne når vi kom ud. Det ser ud til at strømmen holder åbent langs kysten ind under de yderste odder. Iværtfald har isen vanskelig for at lægge sig der. Det har nu vært stille og fint veir siden den 23/10. Blir det bra i morgen tidelig 28/10 så reiser vi til Claveringsøen for at se efter de tre som reiste did den 13/9. Jeg håber de er i god behold, det har vært vanskelig at komme før for isen og ~~veirets~~ skyld, men de sidste dage har jeg ventet dem.

Den 29/10 kl. 6em kom vi til Claveringsøen og fandt alt der i bedste orden. De tre karer som lå der hadde gjort flere forgjæves forsøg på at komme nordover i båd, Men var blit stoppet av isen ved Borlas Warren hvorfor de hver gang var vendt tilbake til Claveringsøen. De hadde fått en bjørn, en valros, en storkob og nogle ræver. Isen dernede hadde nokså vanskelig for at lægge sig. De som opholdt sig der holdt det for umuligt at gå nord over og vi som kom nordfra at det var bare at gå bene veien fra Cap Borlas Warren

blev stygt narret, Vi måtte pent gjøre en stor sving indover fjorden nordfor C. Mary og så passere tæt forbi C. Mary og ta landveien derfra. De tre landliggere kunde berette det samme som vi om bjørner. De hadde set den spasere nordover så langt ~~ud~~ på nyisen at de ikke kunde nå den, Den lod heller ikke til at ~~væ~~ ~~nde~~ ~~se~~ deres lokkemidler.

Lørdag 30/10 Så en bjørn med to unger tasle nordover langs raken langt ude på isen. Da isen så ud til at være dårlig, gik jeg alene udover for at for søge at møde dem. Men da jeg kom omtrent en kv. fra land måtte jeg lægge mig på maven og dra mig frem på den måde et stykke, jeg måtte dog snart holde op med den fornøielse også, da isen begyndte at slå sprækker rundt omkring mig, jeg måtte gjøre et lidet tilbagetog, hvor jeg forsøgte et skud, jeg tror dog neppe "mauser" klarte den avstand.

Søndag 31/10 Jon og Henning gik i idag nordover til skuden.

Onsdag 3/11 Gustav og Høvig gik nordover idag de skulde opholde sig nogle dage i hytten på Borlas Warren og drive rævfangst, Hvorfor de tog med sig 12 sakse. Udpå efter middage begyndte det at blæse op av nordlig. Det blev da tungt for de to at arbeide sig mod vinden med det tunge læs. Glat is var det også så det var vanskelig at få fod fæste. De fik dog endelig arbeidet sig op under land, med det tunge læs. De lagde da fra sig saksene og en del proviant oppe i fjæren, og fortsatte så langs land til gemmen hvor de kom ~~eft~~ at det var blevet mørkt. Om natten brød isen op. Da de om morgenen skulde hente hvad de hadde lagt fra sig i fjæren hadde isen skruet langt opover land så at de ikke kunde finde nogen ting igjen De hadde nu ingen ting at gjøre der, da de ikke kunde finde saksne Men kunde heller ikke komme videre for veiret. Da de hadde ligget der i seks dage var

de proviant læns. De stak sine sidste kavringer i lommen og tog på vei for gå over fjeldene.

Onsdag morgen 10/11 drog de iveri og kom ombord samme dag kl. 9 1/2 em.

Onsdag 3/11 Fik vi en bjørn på Claveringøen,

Onsdag 17/11 Begyndte jeg og Martin på vandringen nordover. Det første jeg gjorde da jeg kom ned på isen var at dumpe i vandet så at lommeuret standsede. Det var gyseligt tungt føre, vi måtte sætte slæderne fra os på land et stykke søndenfor gammen næste morgen hentede vi slæderne og drog dem en kv. nordom gammen.

Fredag 19/11 Vi vegnede i mørke tørnede ud og drog iveri fandt slæderne, en bjørn havde gået forbi og væltet den ene og revet op en lærreds sæk, da vi kom var den uheldigvis forduftet. Vi ordnde vore slæder og ruslede iveri, frygtelig tungt føre, mørkt var det. Ret som det var stod vi fast midt op i store skrugarer og store isflak. Det gik frem og tilbage så til højre og så til venstre, på knærene og på alle mulige og umulige måder. Da vi havde kravlet os frem på denne måde omtrent 2 mil eller halve veien begyndte det at lysne. Vi kom os da ombord kl. 4 em.

Lørdag 20/11
Vi er nu alle samlet ombord, hvad vi ikke har vært siden 13/9. Det er meningen at bo ombord i mørketiden. Vi kan da passé skuden og pusle og arbejde med et eller andet. Ræven er aldeles forsvunden, vi har drevet med sakser og gift både her og på Claveringøen, men uden resultat, den forsvandt med solen. Bjørn husker jeg ikke længer hvordan den ser ud.

Mørketiden er nu begyndt, med storm og stygveir. Een og anden gang har vi etpar dage med klåt, koldt, godveir, men de ser ud til at være nokså skjeldne. Når det er godt veir tar vi turer i forskjellige retninger, men alt dyrliv er som uddødt, et enkelt hare eller

rævs spor er alt vi kan finde. Vi har saksene ude, men det er yderst skjeldnen vi kan knibe os en ræv. Når det er stygveir må vi holde os inden døre og pusle med lidt av hvært. Det blir lidt kjedligt i lænden men vi har dog godt. Sundhedstilstanden har hidtil vært udmærket. Kulden har til denne tid ikke vært mere end op i $+30^{\circ}\text{C}$, så den er ikke noget at klage over enda. Det er værst når det er storm, da det blir nokså megen træk gjennom de gisne utætte kapper og døre. Blir det ikke værre så har det lidet at sige.

Jon og Høvig var en dag udover isen på østsiden av Valrossøen. Der var da føgen meget løs sne udover det åbne vand uden at den var frosen. De gik trygt udover i den tro at det var sikker is, til de lå i vandet begge to. Høvig gik ikke helt igjennem så han kom sig snart op igjen. Men Jon arbeidet længe før han kom op igjen, da sneen var så løs at han ikke fik fæste, tilslut fandt han en hård klump, som han fik lette sig op på. De var temmelig stive da de kom ombord, ~~de stort islag på sig i vandet. Det er ikke muligt~~

I julen hadde vi en voldsom snestorm av Nlig, Det blaste så vi måtte krybe langs dækket for at komme frem mellem kahytten og lugaren. Den eneste forskjøl på julen og de andre dage var at sturten lagde sig lidt mere i selen, end andre tider. Foresten var det en trykkende stilhed over alle sammen julaften, alle var fryktelig stilfærdige og optagne med sine egne tanker, ialfald så det slig ud.

4de jan.

Stormen raser fremdeles med et og andet lidet ophold. Isen er opbrudt overalt uden for og langt ind gjennom fjorden. Det er bare vor havn som er igjen. Jeg håber vi får være ifred ellers ser det stygt ud for skuden. Her har vinden hele tiden vært Nlig. og NOstl. og ståt av land. Men den må have vært Ostl. i virkeligheden, ellers kan jeg ikke skjønne hvorledes vinden kan brække den tykke is på læsiden av landet.

Freitag 7de jan.

Fint veir idag, Vi har idag flyttet kabysen og meget andet iland. Da endel av os ikke tror at hverken fortøiningerne eller isen holder flere sådant storme fandt vi det sikrest at bo iland. Jon og jeg ligger ombord, alle de andre ligger iland.

Søndag 8de jan. Snestorm

Snestorm idag igjen. Jon og jeg ~~gik~~ iland for at spise middag. Men gikk ikke ombord igjen da det var så tykt og mørkt.

Mandag 9/1

Lige galt idag også. Storm, snefok og mørke.

Tirsdag 10/1

Vinden løiede av inat. Da det lysnede idag fik vi se skuden ligge og svale nokså fint i åbent vand et lidet stykke fra iskanten. Vi måtte da sette ud båd for at komme os ombord. Forsøgte at få skuden nærmere op mod iskanten. Men det blev ikke stort, de kjættingerne havde hver sit stort isflag på sig i vandkanten. Det er ikke muligt at få kjættingerne klar uden sprengstof, hvi vi ikke har. (Har forsøgt med krudt, men det blåser bare ret op i luften uden at gjøre isflaget det mindste skade.) Skuden blir altså liggende omtrent på samme plads. Har fåt rettet lidt på fortøiningerne. Det er foresten et nokså brysomt arbeide, da taugverket er så stivt som trøpinder og man bare ødelægger det, når man er nødt til at brug det.

Lørdag 22/1

Har nu vært fint veir lige siden den 10de, det langste godveir vi har havt på lange. Barometret har faldt nokså sterkt idag. Luften har vært tyk og truende, riktig stormluft, den har letnet lidt nu mod kvelden. Det ser ud som det er rigtig stygveir av Slig. længere sydpå. Jeg kan høre en rktig sterk tung dur i syd, omtrent som når rigtig stor sjø bryter på et skjær. Tror foresten at Slig veir ikke får tag her. Har lagt mærkke til dette flere gange. I syd ser det

ud som om der var rigtig uveir, mens det her er omtrent stille, bare tyk disig luft. Har taget "Kappen" ned i lugaren for at arbeide med den der. Jeg arbeider, spekuler og snakker stygt-. Altsammen hjælper lige lidet. Cylinderfærene er lige dårlige, har forsøgt både at lodde og klynke dem sammen på alle mulige og umulige måder, men de er omtrent som kul de dætter av mellem fingrene på mig. Jeg vilde bare ønske at her var en av dem som har ~~lavet~~ fjærene, når jeg får mine værste anfald. jeg tviler da ikke det mindste på at fjærene vilde blevet sterkere en anden gang, hvis han fik anledning til at lave flere da. Jeg er i almindelighed en godfjot men ingen av mandskabet tør være inden rækkevide i slige tilfælde.

1ste februar.

Gustav har fåt skjørbug, Aarsagen? Det er antagelig forliden bevægelse. Vi har havt et veir nu i mørketiden så at det er få dage vi har fåt fjærne os fra skuden. Har holdt streng orden hele tiden, tørnet ud kl.7 og ikke tilkøis før kl.9. Men det er nok aligevel for trangt og småt ombord. Kosten har også vært ensformig ferskjød har vi ikke havt på længe, da vi ikke har fåt andet end en og anden ræv i hele vinter. Tror ikke den proviant som vi har med ^hhjemme fra er så god som den skulde vært.

Fredag 4de febr.

Stor glæde idag, har set lidt av solen. Veiret har vært lidt bedre i den senere tid. Dagene lidt længere så at vi kan nokså langt uden at mørkne ude, derfor også bedre håb om fangst.

Søndag 6/2

Henning, Høvik og jeg skulde ta en tur til Bas Rock, Da vi kom forbi næsset og skulde gå ^{over} enebyfjorden til Pendelum øen, fik vi nordenvind ret ned gjennom fjorden, så knagende kold at Høviks fjær så ut som en hvid blære hele stasen, vi måtte da tine ham op igjen, tulle ham inde og snu hjem igjen, eller var han blevet hud-

løst over hele ansigtet.

Tirsdag 15/2

John har også fåt skjærbug. Gustav er gået tilkøis. Uroligt veir, intet vildt at få fat på. Har spist de røve vi har fåt, men det er få, De smager ikke værst, nesten som hare.

Lørdag 19/2

Nogenlunde bra veir, frisk bris av Nordl. klart og koldt. Henning, Høvik og jeg gik til Bas Rock i håb om at træffe et eller andet dyr. Lige dødt der som her, fik se to storkobber langt Ude i en råk, det var alt.

Mandag 21/2

Kuling av Nordl. udpå dagen. Kom tilbage fra Bas Rock, dygtig gjen-nemblæste og forfrosne på ansigtet og på henderne. Hennings næse har kastet hammen aldeles. Høvik syg og elendig av kuldén. Vi tog lidt proviant i depotet, av sådane sager, som kan bruges til sygekost.

Torsdag 24/2

Henning har også fåt sygdommen. Har fåt en og anden hare de dage det har vært solskin. Haber det vil hjelpe lidt.

Torsdag 3/3

Har vært bra veir nu i flere dage, så Høvik og jeg har fartet omkring på hver sine kanter alle vegne. Høvik har vært heldig med haren, jeg har intet fåt. Men idag fik jeg se en bjørn fra tøndén. Den gik Nordover langs en råk udenfor Valrossén, jeg fik hunden med og sprang udover. Men komme den på hold var umulig da isen var aldels slet, heller ikke kunde jeg komme mellem bjørnen og råken, da bjørnen gik næiagtig efter iskanten. Da jeg ikke kunde komme den nærmere slap jeg hunden, idet jeg indbilte mig at den skulde ta imod hunden som en mand. Men større kjerring end den bjørn har jeg ikke set, hunden for som en sort flæk bort over isen, for mig så

det ud som om den ikke berørte isen. Da bjørnen fik se den sorte flekken komme fykende mistede den både vet og forstand, den gjode forst et hop ret på tyers og så lagde den iveri langs iskanten så fillerne ~~fløi~~ om kring den. Hunden var dog meget bedre tilbens end bjørnen, men da hunden var nesten i læggene på bamsen gjorde den et nyt sidesprang og fløi ud i råken, bare så vandspruten stod rundt om begge to. Da den var kommen så langt ud at den trodde sig sikker lå den og strakte hals og gjorde lang næse til os to som stod igjen på iskanten. Hvem som var længst i ansigt av mig og Billy er ikke godt at vide, men jeg vet hvem som var ~~længst-~~ mest forarget. Jeg sendte et par avmægtige kugler efter den, også en heldel stygge ord, de var så stygge at Billy blev skamfuld og tog halen mellem benene og ~~luskede~~ hjemover.

En morgen jeg kom og skulde se efter rævsaksene, havde en bjørn vært der om natten og slått igjen en tre fire stykker og spist op agnet. En nat før hadde der også gått en bjørn omtrent samme veien. Jeg begyndte da at ligge på lur om natterne. Endelig en nat fik jeg se en mørk flekk, som lignede noget, jeg ned på alle fire ~~for~~ ikke at skramme den, jo den bevægede sig så sagte og forsigtig, det må være en bjørn, bare jeg kan komme så nær at jeg kan træffe så den ikke springer fra mig. Da jeg endelig kom nær nok, var det en mørk flekk på en is.

Tirsdag 8/3

Har idag endelig fått en bjørn, jeg sprang den oppe ude på Valrosøen. Vi har kjørt hele skrotten hidop for at den kan tjene som loddelukkemiddel for sine brødre og for ræven.

Onsdag 16/3

Voldsom snestorm av Nordl., skulde igår gå og se efter rævsasene, men måtte snu ombord igjen da jeg var kommen omtrent ti skridt fra skuden. Idag er det meget værre.

Tirsdag 22/3

Fik idag igjen en bjørn, John er oppe nu og har vært ude og spaseret lidt. De to andre ligger på samme måden.

April 1ste

Det ser ud som veiret har git sig nu. Det har vært nokså bra i marts. Men hvad hjælper det det at veiret er bra, når alle mand ligger som døde fluer. Her kommer ingen fangst og vi kan ikke komme herfra. Selv om jeg er alene, som kan gjøre noget, så kunde jeg nok få fat i meget fangst, hvis her bare var i nærheden. Men det ser ud som om alt levende skyr os. Jeg får vente med tålmodighed til en eller to mand blir brugbare og de andre kan krybe såmeget de greier sig selv. Det går forferdelig småt med dem, men det går forover og da er der altid lidt håb selv om det er lidet.

Den 5te mai

Det er Kristi Himmelfartsdag i idag, og jeg er bestemt på at ta hviledag. Det har vært fint varmt veir i hele april måned. Men vi har desværre inteå udrettet. Bjørn har ikke vært at se, hverken den selv eller spor. Ræven synes også at være aldeles forsvunden, har forsøgt med gift og sakser så vidt omkring som vi kan række, men med forferdelig lidet udbytte. Jeg var en tur til Bas Rock. Høvik og jeg drog avgarde den 6/4, da vi var komne en kv. omtrent fortalte Høvik at han havde så ondt i benene at han ikke kunde mere, snu vilde jeg ikke Martin måtte da blive med. Da vi kom did ud var der nogle friske røve spor men det det så ud som om alt sammen forsvandt når vi havde lagt ud giften og vi fik ingen, den 12te kom vi tilbage. Jeg tror neppe vi får gjøre noget før isen bryder op, lidet blir det væl da også hvis ikke de karene blir friske, noget som går forferdelig småt, blir de bedre i to dage så går det tilbage i tre.

9de mai

Vi har havt nokså voldsom storm et par dage, dog ikke at betyde med de vi havde i vinter. Isen er opbrudt helt ind til vort østligste havne næs. Men derfra ligger den til Valrossen og sydover til Griper Road. Vi kunde nu begynd at ro, hvis vi bare kunde slippe fra de syge. Rigtignok har jeg ingen dyr set at ro efter, men jeg ser ikke yderste kant av det åbne vand. Det er forresten meget varmt og mildt i veiret så isen tiner temmelig fort.

15de mai (Pintsedag)

Henning døde igår, jeg antager av mavehinde betændelse. Han led meget av forstoppelse og nektede flere gange at tage de medisiner jeg vilde give ham. Begravede ham idag.

Skuden lækker nokså meget nu, men jeg håber at den blir bedre småt om sen. Det kommer antagelig av at hun er gissen av den tørre luft.

17de

Høvik, hunden og jeg drog heksbåden udover til iskanten, omtrent 3 kabellængder, og rodde langs kanten uden dog at se noget.

19de

Roede Høvik og jeg sydover. Syd for Haredalen var isen ubrækket langs land, længere ude var bare tæt pakis. Drog båden iland der og gik til Borelas Warren, frygtelig vådt og tungt at gå både på isen og på land, allerværst var det på isen. Skkjød to storkobber på veien, den ene sank før vi nåede frem, den anden nåede vi, men odden på harpunen sprang så vi mistede den også. Dette var hele vort udbytte denne tur. Det har vært bare sydlig og skodde hele mai måned skodden har dog skjelden vært så tæt at den har vært os til hinder for fangsten hvis her havde vært noget. Har set enkelte storkobber ude på fastisen, men det er umuligt at komme dem så nær at man kan få hovedet klart. De ligger aldrig på kanten, bare ved sprækkerne og så langt fra en hver ujævnhed på isen som muligt.

Den 21de juni.

Roede Høvik og jeg til Bass Rock Da vi kom op i huset fandt vi en skrivelse fra Løitnant Laub, nestkommanderede på Alabama. Han fortæller at deres fartøi Alabama blev nedskruet av isen, i vinterhavnen paa "Kap Sussi" Nordpidsen av Shanonoen. i Marts og ber om at hvis fartøier ind under land, at disse da vil forsøke at hente ekspedisjonens medlemmer paa Shanon. Eller hvis det ikke var muligt at komme ekspeditionen til undsetning, om man da vilde ta med den post som var nedlagt i depotet paa Bass Rock. Forat den kunde komme komiten i Danmark i hænde snarest mulig. Saa at komiten kunde gjøre anstalter til at fa ekspedition hjem igjen. Vi kunde dengang ikke komme lenger nordover, derfor la jeg ned en beretning om vort fartøi og besetning og lovet at komme ^{ned}redover til dem hvis det var muligt. Paa tilbageveien fra Bass Rock traf vi tæt drivis, efter at have arbeidet hele dagen maatte vi trække baaten op paa fastisen og overnatte. Næste dag slakket isen saa vi kom os ombord. Isen paa havnen begyndte nu at tine og brykke op, saa vi maatte være ombord og pumpe, da skuten var noksa meget læk. Da skuten en av de første dage i juli blev løs av isen, la vi den op i fjæren paa hølvand, for at forsøke at tette det værst av lækken. Det viste sig da at stilken var løsnet, saa at man kunde stikke fingrene ind i nuten. Jeg slog ind noget drev og malte over da jeg ikke havde bek. Vi begyndte nu at bringe ombord vore saker.

Den 9de juli

gik vi til Claveringsøen den 10de ^{kv} S/S Laura ind. Jeg fortalte da føreren Øien, om danskerne som ^{hadde} ~~skulle~~ løse paa Shanon. Efter at Øien havde konfereret med turisterne, som havde leiet Laura. Sa han at ~~han~~ vilde forsøke, at gaa op til Shanon og se efter danskerne. Jeg sa at naar han gik derop saa kunde vi gaa direkt hjem naar vi var færdig paa Claveringsøen. Men han mente ^{at} det var bedst at

Den 21de juni.

Roede Høvik og jeg til Bass Rock Da vi kom op i huset fandt vi en skrivelse fra løjtnant Laub, nestkommanderede på Alabama. Han fortæller at deres fartøj Alabama blev nedskruet av isen, i vinterhavnen paa "Kap Sussi" Nordpidsen av Shanonoen. i Marts og ber om at hvis fartøier ind under land, at disse da vil forsøke at hente ekspedisjonens medlemmer paa Shanon. Eller hvis det ikke var muligt at komme ekspeditionen til undsetning, om man da vilde ta med den post som var nedlagt i depotet paa Bass Rock. Forat den kunde komme komiten i Danmark i hænde snarest mulig. Saa at komiten kunde gjøre anstalter til at fa ekspedition hjem igjen. Vi kunde dengang ikke komme lenger nordover, derfor la jeg ned en beretning om vort fartøj og besetning og lovet at komme ^{ned} nedover til dem hvis det var muligt. Paa tilbageveien fra Bass Rock traf vi tæt drivis, efter at have arbeidet hele dagen maatte vi trække baaten op paa fastisen og overnatte. Næste dag slakket isen saa vi kom os ombord. Isen paa havnen begyndte nu at tine og brykke op, saa vi maatte være ombord og pumpe, da skuten var noksa meget læk. Da skuten en av de første dage i juli blev løs av isen, la vi den op i fjæren paa hølivand, for at forsøke at tette det værst av lækken. Det viste sig da at stilken var løsnet, saa at man kunde stikke fingrene ind i nuten. Jeg slog ind noget drev og malte over da jeg ikke havde bek. Vi begyndte nu at bringe ombord vore saker.

Den 9de juli

gik vi til Claveringøen den 10de ^{kom} S/S Laura ind. Jeg fortalte da føreren Øien, om danskerne som ^{laa skude} ~~besøgte~~ løse paa Shanon. Efter at Øien havde konfereret med turistene, som havde leiet Laura. Sa han at ~~han~~ vilde forsøke, at gaa op til Shanon og se efter danskerne. Jeg sa at naar han gik derop saa kunde vi gaa direkt hjem naar vi var færdig paa Claveringøen. Men han mente ^{at} det var bedst at

vi ogsaa gjorde et forsøk paa at komme danskerne tilhjelp, da det var usikkert om han greide det.

Mandag den 25de Juli

havde vi vore saker ombord, og var klar. Det var da frisk bris av bris av Nordl, men dog ikke værre en at vi klarte at gaa med maskinen. Gik da Nordover langs land. Isen var slak langs fastiskanten, saa vi kom til Shanon samme dag. Ved depotet traf vi Loitnant Laub og tommermand Unger. Jeg fortalte dem om Laura, at hvis den ikke havde vært der saa var den ventende. Men Løit, Laub ønsket helst at faa være med os hjem hvis vi vilde vente medens de hentet sine kamerater paa Kap Sussi. Da jeg lovede dette. Avtalte vi at vi skulde vente i indtil 8 dage hvis intet tvang os til at gaa derifra. Imens skulde han og Unger de andre som laa paa Kap Sussi. Hvis isen slakket op paa Ostsiden av Shanon inden den 29 de juli, skulde vi gaa Nordover og forsøke at komme deres vinterkvarter saa nær som mulig. Men efter den 29de skulde vi ligge hvor vi ^{nu} laa. Hvis det gaar an naar ekspeditionen kommer ombord igjen, skal vi forsøke at gjøre en tur- trip nordover for at se efter Mikkelsen og for at danskerne muligens kan faa med noget mere av sine saker. Laub udtalte at han ingen erstatning for hjembringelsen kunde love. Men at han og de andre av hans kammerater, som var friske skulde gjøre skibstjeneste og hjelpe til med seiladsen. Jeg takket for at de vilde hjelpe os med seiladsen og lovet at ta dem med hjem, samt at jeg ikke skulde forlange betaling eller erstatning for at de fik bli med os. Men hvad rederiet fandt paa kunde jeg ikke svare. Laub og Unger reiste samme dag til kap Sussi for at hente de andre. De fik laane vaar slædehund, som de sa var dem til god hjelp. Vi blev liggende ved depotet til den 29de, da vi maatte gaa fra kanten paa grund av S0stl kuling og døning. Isen var da sat ut fra land paa Ostsiden av Shanon. Vi gik da efter avtalen, langs Ostsiden av Øen op mot Alabamas vinterhavn. Mn ca 6 a 8 kvm fra havnen traf vi fast kant av stor svær sammen-

skruet is. Forsøkte at gaa indover, ~~igjen~~ men dette meget vanskelig. Da det ikke gik an at la fartoiet ligge paa et saa utsat sted, gik vi tilbake til depotet igjen.

1ste August

kom danskerne tilbake og næste dag gik vi igjen Nordover, for efter avtalen at se efter kapt. Mikkelsen eller for om muligt at komme Alabamas vinterhavn saa nær at de kunde faa fat i noget mer av sine saker. Men vi kom ikke lenger nu enå første gang, og da der intet var at gjøre vendte vi med engang for at gaa Sydver igjen. Isen satte sammen saa vi blev fast omtrent med det samme. Saa nu fast i 2 eller 3 dage og fik rorstammen brukket, men da det var ovenvands var det let at lappe. Vi drev nu sydover med isen til vi kom ~~til~~ Syd forbi Shanon øen, da den slakket op saa vi kom ~~klar~~. Vi gik nu lenger Sydver for at finde slak is saa kunde gaa utover. Lidt Nordenfor Bass Rock. traf vi Minerva av Tromsø, 4 av danskerne og jeg rodde om bord hvor man fortalte os at baade Laura og Minerva havde forsøkt at komme op til Shanon uten at greie det. Danskerne skrev nogle brever og sendte med Minerva, om eftermiddagen traf vi slak is og gik utover Et par timer efter at vi havde forladt Minerva, traf proppellen en isfot, vingerne blev slaaet skjæve og motoren nekte at fungere. Men vi var heldig og fik slak is og god vind saa næste dag var vi utenfor kanten. Fik god vind saa det gik let og hurtig hjemover.

Tilleg til V. Landmarks
dagbok.

Min første tur som fører gjorde jeg i 1908 med M/S "7de Juni 39,10 Br. Reg Ton, reder S Th Sverre Kr. ania. Vi reiste fra Aalesund først i april eller sidst i mars. Da vi kom under isen traf vi ingen fangst. Sørpen eller nyisen var slidt løs fra kanten og drevet tilhavs og fangsten fulgte med. I mai da sørpen var optiney kom fangsten under kanten og der blev nokså meget klapmyds, saa det gik fort at faa fuld fangst. Under fangstingen fik vi slaet et hul i vandgangen paa bagbordside, saa vi maatte krenke skuten over og reparere hullet. Da vi havde faaet omtrent fuld fangst, gik vi ind i isen og fik 10 døde og 4 levende bjorne. Vi havde lang hjemreise 14 dage, var lens for parafin og havde bare motvind.

I 1909 gik vi hjemmefra mars og fik frisk bris av SVestl., saa at vi var under iskanten 4de dagen efter at vi forlot Aalesund. Det gik smaat med fangsten, saa vi havde omtrent halv last da vi 31 mai forlot isen for at gaa hjem og gjøre os klar til overvintringen. Dvar ogsaa dette aar masser av sorpe eller nyis.

1911

Da vi gik hjemmefra i marts, fik jeg anmodning fra rederiet om at gaa ind under Grønland og efter søke Kaptan Mikelsen maskinist Iversen fra "Alabama" Det første forsøk paa at komme under land blev gjort i mai, Men isen var da tæt og ubrekket. Det næste forsøk blev gjort i Juni og den 12te havde vi land i NNW ca 10 a 15 kvm av. Men da vi ikke kom lenger mot land gik vi langs tæt isen NOstover til den 16de juni da det blev stop igjen. Vendte da og gik langs tette baksen SVestover. Den 24de juni var vi paa 72° 46' br. ca. 5kvm. fra land, da det blev stop igjen. Gik da i SØstl. retning til vi til den 30te juni var ute ved iskanten. Den 3die Juli var vi paa vei mot Shanonøen igjen den 7de traf vi tæt bakse 3 a 4 kvm. av SO spidsen pa Shanon. Den 12te havde vi Pendelum i NV 2 a 3 kvm av, blev fast i isen og laa fast til den 17de. Den 18de var vi ca 2kvm av

Bass Rock, kunde se flagstangen paa toppen av øen. Maatte gaa Sostover igjen til den 28de da vi var ute i kanten igjen. Gik Nordover langs kanten. Den 6te august havde vi Shanon i NrV 10 kvm av. Den 9de august var vi fast igjen den 13de kom vi løs, den 15de traf vi Minerva av Tromsø der ogsaa havde forsøkt at naa land uten resultat. Begyndte samme dag paa hjemveien. Havde 36 døde Bjorne og fuld fangst av skind og spek.

1912

Førte da ogsaa 7de Juni paa fangst i Vesterisen. Gjorde intet forsøk paa at naa Grønland Havde fuld fangst av sæl og klapmyds og nogle døde bjørne 200 tdr. spek.